

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu, v trestnej veci proti obvinenému **ml. D. P.** vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 4 T 10/2011, prerokoval na neverejnom zasadnutí 12. februára 2013 v Bratislave dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky podaného v prospech obvineného ml. D. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. januára 2012, sp. zn. 1 To 3/2012, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo 14. októbra 2011, sp. zn. 4T 10/2011, bol obvinený ml. D. P. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27.08.2008 o 10.20 hodine aj napriek tomu, že nie je držiteľom vodičského oprávnenia, viedol terénny motocykel značky Yamaha 123 bez evidenčného čísla po miestnej komunikácii na N. v obci H., okres T. v smere k budove základnej školy, kde na rovnom úseku cesty v blízkosti rodinného domu číslo X., v križovatke s inou miestnou komunikáciou, s prednosťou v jazde neupravenou dopravnými značkami nedal prednosť v jazde cyklistovi maloletému T. B., nar. X., ktorý vchádzal do križovatky z pravej strany, pričom obvinený ho motorkou zachytil a tento spadol na vozovku, v dôsledku čoho utrpel zranenia a to vpáčenú zlomeninu dolnej časti temennej kosti lebky vpravo s krvnou podliatinou pod mozgovú plenu v oblasti zlomeniny, zlomeninu píšľaly pravej nohy, nalomenie ôsmeho rebra vľavo, odreniny na ľavej časti tváre, ktoré si vyžiadali dobu liečenia v trvaní najmenej štyri mesiace na ľavej časti tváre, ktoré si vyžiadali dobu liečenia v trvaní najmenej štyri mesiace a svojim konaním porušil povinnosti upravené v § 4 ods. 1, ods. 2 písm. e/, § 19 ods. 2 a § 38 ods. 1

Zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase nehody.

Za to bol odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov pričom výkon tohto trestu mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmiennečne odložený a podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. mu bola stanovená skúšobná doba 18 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú L. B. s nárokom na náhradu škody podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal na občiansko-súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal ml. D. P. prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline uznesením z 31. januára 2012, sp. zn. 1 To 3/2012, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Žiline podal podľa § 371 ods. 3 Tr. por. dovolanie v prospech ml. D. P. minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

Uviedol v ňom, že okresný súd svoj rozsudok odôvodnil výlučne závermi znaleckého posudku, z ktorých mal mať preukázané, že obvinený išiel na motocykli po miestnej komunikácii a nedal prednosť v jazde maloletému cyklistovi, ktorý prichádzal sprava na križovatke miestnych komunikácií s nevyznačeným dopravným značením.

Okresný súd si osvojil závery znaleckého posudku napriek tomu, že z výpovede znalca je zrejmé, že nehodu po jeho príchode na miesto činu nebolo možné jednoznačne zdokumentovať, pretože bicykel ani motocykel sa v čase jeho príchodu nenachádzali na svojich pôvodných miestach. Ďalej znalec uviedol, že sa bližšie nezaoberal miestom stretu motocykla a bicykla a možnej dĺžky odhodenia bicykla. Prvé stopy podľa znaleckého posudku od vyústenia bočnej ulice boli vzdialené 5,8 metra. V tomto úseku /5,8m/ sa však nenachádzali žiadne stopy, aj keď zrážka mala nastať vo vyústení z bočnej ulice.

Žiadny ďalší dôkaz vykonaný na hlavnom pojednávaní, okrem už uvedeného, nepotvrdil názor, že poškodený skutočne vychádzal na cestu z bočnej miestnej komunikácie.

Odvolačný súd so závermi okresného súdu sa však v plnej miere stotožnil a zopakoval tak jeho pochybenia. Za uvedenej dôkaznej situácie mal mať minimálne pochybnosť o tom odkiaľ skutočne cyklista vyšiel na cestu, či z miestnej komunikácie, alebo miesta ležiaceho mimo cesty t. j., z dvora rodinného domu.

Za takejto dôkaznej situácie sa mal preto súd prikloniť k verzii priebehu skutku priaznivejšej pre obvineného, pretože existuje dôvodné podozrenie, že obvinenému nemožno pripísať za vinu nedanie prednosti v jazde, a teda sa nedopustil konania tak, ako je to ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, ktoré bolo kvalifikované ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Na základe uvedeného minister spravodlivosti Slovenskej republiky žiadal, aby najvyšší súd vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Žiline z 31. januára 2012, sp. zn. 1 To 3/2012, bol porušený zákon v neprospech obvineného ml. D. P., a aby najvyšší súd toto uznesenie zrušil vrátane ďalších rozhodnutí na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce a prikázal Krajskému súdu v Žiline, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať, ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § v 371 ods. 3 Tr. por.

Všetky výroky uznesenia krajského súdu ale aj okresného súdu majú svoju oporu v riadne zistenom skutkovom stave podľa § 2 ods. 10 Tr. por. vyvedenom zo správneho hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., ktoré boli zákonným spôsobom vykonané na hlavnom pojednávaní.

Z takto vykonaných dôkazov nepochybne správne oba konajúce súdy uzatvorili, že obvinený ml. D. P. spáchal skutok tak, ako bol ustálený v skutkovej vete v rozsudku súdu prvého stupňa. V uvedenom ohľade sa najvyšší súd v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi tak, ako ich ustálili oba konajúce súdy a v ďalšom odkazuje na správne a podrobné odôvodnenie obsiahnuté v už citovaných rozhodnutiach.

V reakcii na dovolacie námietky ministra spravodlivosti Slovenskej republiky len dodáva, že znalec Ing. M. O. vo svojom znaleckom posudku sa podrobne zaoberal oboma možnými spôsobmi vzniku dopravnej nehody, tzn. aj spôsobom, ktorý by bol pre obvineného priaznivejší, teda spôsobom, že maloletý cyklista vošiel na cestu z dvora rodinného domu (nie z miestnej komunikácie), čo by znamenalo, že obvinený nebol povinný mu dať prednosť v jazde, a teda by bol vyvinený zo spáchania skutku.

Znalec na základe analýzy nehodového deja a potrebných výpočtov došiel však k jednoznačnému záveru, že k dopravnej nehode došlo spôsobom, ako to napokon ustálil aj prvostupňový súd v skutkovej vete svojho rozhodnutia. Uvedený záver mohol znalec urobiť len na základe toho, že mal k dispozícii potrebné nazhromaždené dôkazy, predovšetkým stopy a ostatný materiál z miesta činu. Nezodpovedá totiž skutočnosti námietka uvedená v odôvodnení dovolania ministra spravodlivosti, že po príchode znalca sa na mieste činu nič nenachádzalo. Len z toho by sa dalo totiž vyvodit', že potom znalec nemohol mať potrebné podklady na vypracovanie znaleckého posudku a pre prijaté záveru, ktorý učinil. Uvedené tvrdenie znalca, že na mieste činu sa nič nenachádzalo sa totiž vzťahovalo len na motocykel, respektíve bicykel maloletého.

Na druhej strane však na mieste dopravnej nehody sa nachádzalo dostatok stôp, ktoré boli aj zadokumentované v spisovom materiáli, a z ktorých bolo možné a nakoniec z nich aj znalec bezpečne vyvodil akým spôsobom došlo k dopravnej nehode a vylúčil spôsob, ktorým argumentuje na svoju obhajobu obvinený.

Medzi stopy, ktoré umožnili spoľahlivé objasnenie vzniku dopravnej nehody patria predovšetkým krvné stopy, stopa označujúca konečnú polohu motocykla /olejová stopa/, a dreca stopa, ktorá spája obidve tieto stopy a umožnila tak znalcovi zistiť potrebné vektory pohybu oboch účastníkov nehody. Po zohľadnení, uvedené znalcom v znaleckom posudku, že začiatku drecej stopy musel predchádzať určitý úsek po ktorý motocykel padal na cestu (znalec tento úsek na základe vypočítanej rýchlosti stanovil na 4,5m, č.l. 76), je úplne vylúčené, aby k vzniku dopravnej nehody mohlo dôjsť spôsobom ako sa to snaží tvrdiť obvinený.

Pretože výsledky dokazovania vykonané v predmetnej veci spoľahlivo preukázali spôsob vzniku dopravnej nehody a oba konajúce súdy nemali pochybnosti v otázke

jej zavinenia ml. D. P. nemohli ani porušiť zákon tak, ako to namieta minister spravodlivosti vo svojom dovolaní.

Pretože Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne pochybenie Krajského súdu v Žiline ohľadne zisteného skutkového stavu veci, nemohol byť naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 3 Tr. por., ktorý uplatnil minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací preto pre evidentné nesplnenie podmienok dovolania, dovolanie ministra spravodlivosti podané v prospech ml. D. P. ako nedôvodné odmietol na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. februára 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková